

పేరంటం

శ్రవణం లో తప్ప మా చెల్లెలుదనే చెప్పాలి. ఆమాటంటే వెళ్ళాన్ని వెనకేసుకొచ్చాడంటారు. అసలే రాకరాక మొట్టమొదటిసారి పట్నం వచ్చిన మా రుక్మిణి ఎన్నాళ్లనుంచో ఆణచుకున్న కోరికను మా ఆడదగ్గర చల్లగా బయటపెట్టింది.

“ఏమండీ, మీ చెల్లెలు సినిమాపూటోంగు చూడా లంటన్నదే! పాపం, ఎట్లా?” అన్నది మా ఆవిడ. తాను మాడేళ్లనుంచీ ఉంటున్నా ఇటువంటి కోరిక కోరలేదు అది అడిగినప్పటి చూసి దానిక్కూడా కోరిక ఫుట్టిందేమో అనుకున్నా.

“అది పునచేతిలో ఉన్న పని కాకకే?” అన్నా.

“వెలుంటే చూడండి, పాపం,” అన్నది.

“అన్నట్టు నీ స్నేహితురాలు శ్యామల ఉన్నదిగా? తీసుకుపోయి పూటోంగు చూపించు,” అన్నా.

“ఆ శ్యామలను నేనేమీ అడగను. ఆవిడక్కడ ఇప్పుడు!” అన్నది మా ఆవిడ.

ఈ శ్యామల అనే సినిమాతార రెండేళ్ల క్రితం మా ఇంటినరసనే ఉండేది. మా ఆవిడతో చాలా స్నేహం గా కూడా ఉండేది. అయితే, మా ఆవిడ అన్నట్టు, ఇప్పుడు దావిడకు కాస్త నాలుగు చిత్రాల్లో బుకింగు దొరికి కాస్త విశ్వర్యం పట్టింది. ఇప్పటికీ సంవత్సరాని కోసారి ఏకొడుకు ఫుట్టినరోజుకో పిలవటానికి ఆవిడగారు 15 వేల రూపాయలకొరెక్కి మా ఇంటికి వస్తూఉంటుంది. కాని ఇప్పుడు మా ఆవిడ ఆవిడ్జీరించి నాతో ఆసక్తిగా ఏమీ చెప్పదు.

రుక్మిణి కనాడు నేను వింటుండగానే, “వచ్చి వారమయింది. నే నెళ్లలోపల పడనే పడదు గామాలు?” అని తనలో తాను అనుకుంటున్నట్టుగా అన్నది.

మా ఆవిడ్జీ చాటుగా పిలిచి, “ఏమి ఉంటుందే? పూటోంగు చూసేతీరాలంటుందా ఏమిటి?” అన్నా.

“పూటోంగు మాట దేవుడేరగు, ఆ శ్యామల

నన్నా ఒకసారి చూస్తూ నంటుండండి, ఎట్లా!” అన్నది మా ఆవిడ.

“ఏం? తీసుకుపో,” అన్నా.

“ఉట్టి పుక్కాని కెట్లా నెళ్లమండీ? ఇంట్లో ఉంటుందో ఉండదో? ఉండకపోతే రెండు బస్సులు మారి ఈదురో మంటూ రావాలి. దగ్గిరా దాపా? ఏవేళ ఉంటే ఏదైనా పిల్లాడికన్నా పట్టుకుపోవాలా, వద్దా?”

అయిదురూపాయలు చేతిలో పెట్టి, “నీకు పుణ్యం ఉంటుంది. దానికొక్కామల మొహం కాస్త చూపించేస్తూ!” అన్నా.

రుక్మిణి అదృష్టం బాగానే పండింది. ఇది జరిగిన రెండోనాడో మూడోనాడో శ్యామలే వచ్చింది మా ఇంటికి. పిల్లాడి ఫుట్టంట్రుకలు తీయిస్తున్నదిట. ఇందుకే

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

మా శ్యామల మునిసిపోతుండగా మరో గంటకు మరో సినిమాతారకూడా మా ఇంటి కొచ్చింది—ఆవిడ కూతురి ఫుట్టినరోజుట.

ఈ రెండోతారపేరు మాణిక్యం. ఆవిడ పెద్దతార కాదు. అందుకనే పాతకాకెక్కి వచ్చింది. ఎప్పుడో శ్యామల ఇంట్లోనే మా ఆవిడతో స్నేహం చేసుకుందిట.

ఇద్దరు సినిమా మొహాలవాళ్లు మా ఆవిడ్జీ ఎప్పుడైతే పిలిచారో మా ఆవిడమీద రుక్మిణికి అంతులేని అభిమానం ఏర్పడింది. సాయంత్రం పేరంటానికి బయలుదేరేదాకా రుక్మిణి ఉత్సాహంగా ఉండటమే కాక మా ఆవిడ్జీ పంచపానాలుగా చూసుకుంటూ ఒక్కతూణం విడిచిపెట్టలేదు.

ఆ పేరంటం ఏమయిందో తరవాత నాకు తెలిసింది.

ఉన్నంతలో వెరోమంచి చీరా కట్టుకుని ఇద్దరూ శ్యామల ఇంటికి బయలుదేరారు. అక్కడికి చేరేటప్పటికి ఇంటిబయట అంతులేని కాండ్లూ, అట్టచోసమూ ఉన్నది. పెద్ద

పెద్ద సినిమాతారలూ, సినిమా ప్రాడ్యూసర్లూ మగతారలూ, పెద్దలూ చేరారు. అందరూ పెద్దగా మాట్లాడుతూ, అల్లరిగా నవ్వుతున్నారు. మా ఆవిడ్జీగాని, రుక్మిణిగాని చూసినవారు లేరు. శ్యామల పెద్ద పెద్ద వాళ్లతో తప్ప మాట్లాడటం లేదు.

రుక్మిణి ప్రేరణమీద ఇద్దరూ వెళ్లి శ్యామలకు సాధ్యమైనంత దగ్గిరగా నిలబడ్డా ప్రయోజనం లేకపోయింది.

“ఏం పేరంటం మిది, నా నెత్తిపేరంటం? పోదాం పదవమ్మా, వొదిలా,” అన్నది రుక్మిణి.

ఇద్దరూ బయలుదేరి పిళ్ళిలోకి అడుగు పెట్టబోతుండగా ఎవరో వెనకనుంచి వచ్చి చెక్కిపాట్లమూ, ఇచ్చి, “చెప్పకండా యెట్లుతుండా శం?” అన్నది.

అక్కణ్ణుంచి బయలుదేరి మాణిక్యం ఇంటికి బోయినారు. మాణిక్యం వాళ్లని చాలా ఆదరించింది. తన దగ్గిరే కూచోపెట్టి గంటవేళు సినిమాసంగతులూ ఆపి చెప్పింది.

రుక్మిణికి మర్నాడు పూటోంగు కూడా చూపిస్తానన్నది. రుక్మిణికి ఆగంటసేపూ సినిమాలో వేషం వేస్తున్నంత ఆనందంగా గడిచింది.

ఆ రాత్రే మా గుడ్డికి మొగుడు వచ్చాడు. వాడూ నేనూ కలిసే ఇంటి కెళ్లాం. మేం చేరేసముయానికే మా వాళ్లూ ఇంటికి చేరారు.

అక్కడికి వెళ్ళారని నా భార్యను నే నడిగేసమయంలోనే వాడూ వాడి భార్య నడిగాడు.

“మాణిక్యం ఇంటి నుంచి వస్తున్నాం.” అన్నది నా భార్య.

“ఏమిటనుకున్నారు? మేం శ్యామల ఇంటికి పేరంటం వెళ్లివస్తున్నాం! ఎన్నికాదూ! ఎంత గొప్ప సినిమాతారలూ! ఎంతో ప్రేమ చీరలూ! ఏవేమి...”

మా భార్య రిచి పెళ్ళాం చెప్పే కబుర్లు వింటూ నోరు తెరుచుకుని అట్లాగే నిలబడి బోయిరాడు.....